

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Nu er jeg jo en af dem, der stærkest har talt for enighed, og at det her ikke er et partipolitisk spørgsmål og alle de ting, og det mener jeg stadig væk. Men jeg må altså indrømme, at som dagen skrider frem, bliver jeg mere og mere bekymret over, at hr. Poul Nødgaard og jeg skal stemme for den samme dagsorden om det her. Jeg vil gerne sige, at jeg ikke håber, at den kan fortolkes så meget, som hr. Nødgaard gør det, men det kan vi måske klare bagefter.

Så vil jeg godt sige til hr. Nødgaard, at jeg ikke har nogen idé om, at Folketinget ved en folketingsbeslutning med et eller andet flertal skal vedtage, om fru Jensen skal have medicin eller ikke skal have medicin. Det er selvfølgelig ikke Folketinget, der skal tage stilling til, hvad der skal bruges i det konkrete tilfælde, og det har jeg heller aldrig sagt. Men hvis vi tager f.eks. elektrochok, er det altså rimeligt, at Folketinget diskuterer, i hvilket omfang sådan noget kan bruges, og om det er en behandlingsform, vi føler hører hjemme i det danske samfund, eller om retsgarantierne omkring det er gode nok. Det er en diskussion, som er en folketingsdiskussion.

Det er også en folketingsdiskussion, hvis man får at vide i institution efter institution, at man overmedicinerer, fordi de fysiske rammer er for dårlige. Der er altså ingen, der skal komme til mig og fortælle, at det er en god behandlingsform, at man sådan putter tre eller fire mennesker ind i et lille rum og så overmedicinerer dem. Det kunne være, at der var en anden behandlingsform, der var bedre, og dér mener jeg faktisk også, at det er en folketingsopgave at udsende det signal, at den type behandling ønsker vi ikke. Det er ikke sådan et psykiatrisk system, vi ønsker.

Jeg skal ikke, eller hr. Nødgaard skal ikke, eller Folketinget skal ikke tage fat i hver enkelt sag, og det har jeg aldrig sagt. Men det er vores ansvar at sende signaler ud og skabe retssikkerhed om nogle af de mere outrerede behandlingsformer, det drejer sig om, og det var det, jeg sagde. Så jeg vil sige til hr. Nødgaard: Lad nu være med det, og lad os nu i fredssommelighed stemme sammen om denne her dagsorden.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Det er hr. Poul Nødgaard, der kalder mig herop, og det er kritikken af, at Folketinget skulle

begynde at beskæftige sig med detailbehandling af psykiatriske patienter.

Jeg er meget stolt af, at jeg er medlem af Folketingets § 71-tilsyn, og det er netop § 71-tilsynets opgave at tage rundt og se på, hvordan de mennesker, der er administrativt frihedsberøvede, bliver behandlet. én af de måder, de bliver behandlet på, er f.eks. med medicin, og de bliver også behandlet med elektrochok, og derfor er det vigtigt, at vi også forholder os til det. Det er dog et grundlovssikret udvalg, der består af folketingsmedlemmer.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Det er præcis det samme, som jeg reagerede på i hr. Poul Nødgaards indlæg, der som de to forrige indlæg under korte bemærkninger har koncentreret sig om spørgsmålet om, hvorvidt vi skal diskutere behandlingsmetoder her i Folketinget.

Jeg er fuldstændig enig i, at vi selvfølgelig ikke skal forholde os til, hvilken behandling der er relevant i forhold til den enkelte patient. Men det er rigtigt, at vi gennem bl.a. tilsynets arbejde har oplevet, at mennesker er blevet tvangsfikseret, tvangsmedicineret m.v. alene af den grund, at man manglede personale. Og så er det altså et politisk problem, som man skal forholde sig til på et mere generelt niveau.

Nu vil jeg ikke hidse mig op her og sige en hel masse. Jeg tror, at en væsentlig del af årsagen til de forskellige udlægninger her i dag beror på, at hr. Poul Nødgaard ikke har sæde i § 71-tilsynet og derfor ikke har samme oplevelser på nethinden, som vi andre har, og det synes jeg, vi skulle prøve at råde bod på, hvis vi på nogen måde kan. Jeg vil i hvert fald gerne opfordre hr. Poul Nødgaard og repræsentanter for DF til at tage ud og se, hvordan det foregår ude omkring på institutionerne. Så fik vi måske samme grundlag at diskutere ud fra.

Jeg må sige, at jeg er fuldstændig enig i både hr. Peter Duetofts og fru Tove Fergos indlæg her. Naturligvis skal vi forholde os til de overordnede problemer på det her område, uden at vi går ind og spiller lægefaglige eksperter. Det er ikke vores bord, og det er vi også enige om i tilsynet, men vi skal forholde os til de generelle retningslinjer, som eksisterer ude på institutionerne. Det er vores opgave.